

2025. november 30. – Advent 1. vasárnapja – Mt 24,37-44 – A jelenünkkel foglalkozunk!

Hitünknel gyakorta sajnos sokkal nagyobb a kíváncsiságunk... Rengeteg energiát fektetünk abba, hogy kutassuk a múltunkat, és magyarázatot kapjunk, leginkább a gyengeségeinkre és gyarlóságainkra. Keressük mindenben az okot, hogy miért vagyok éppen elégedetlen önmagammal, az életemmel. Kutatjuk a múltunkat, őseinket, a környezetet, ahol éltünk, hogy ki és mit és hol rontott el rajtunk, hogy ki a hibás amiatt, hogy eddig nem úgy éltem, hogy teljes nyugodtsággal várhassam azt a napot és a pillanatot, amelyikről szerencsére nem tudhatjuk, mikor is érkezik el!

Azután rengeteg energiát teszünk bele abba is, hogy keressük életünk jövőbeni biztos pontjait, fogódzóit, a jövődölések beteljesülésének aprócska jeleit. Bizonyosságot szeretnénk látni mindenféle földi és égi jelben, tünetnyben, és keressük a biztos pontokat, az idők jeleinek beteljesülését.

Folyamatosan mérgezzük magunkat a „Mi lett volna, ha...?” kezdetű képzelgéseinkkel, olyan *múltbeli* történetekről, amelyeket megváltoztatni ugye már nem áll módunkban. De ugyanígy altatjuk magunkat a „Mi lesz, hogyha...?” kezdetű, a *jövőre* irányuló aggodalmainkkal és félelmeinkkel.

Ha föl akarunk készülni a jövőre, amellyel kapcsolatosan semmi sem látható és minden bizonytalan, akkor leginkább a *jelenünkkel* kell foglalkoznunk. Komolyan kell vennünk a mátt, amikor még napról napra tehetünk valamit egymásért. Ne engedjük, hogy elborítsanak bennünket az aggodalmak vagy az élvezetek, hanem a jelenben keressük meg, hogyan lehetnénk a másik ember javára. Érdekes sokkal inkább azzal foglalkozni, hogy mi az, a mit képes vagyok megcsinálni. Mert az nincs a kezemben, hogy miféle események lesznek, hogyan alakul az univerzum sorsa, de hogy mit csinállok, az az én kezemben van. A Jézussal való kapcsolatomból fogom tudni, hogy mit érdemes nekem a jelenben csinálni, nem pedig abból, hogy milyenek a jelek az égen. Az itt és most pillanataiban, az áldozásban, az áldásban, az embertársunkban lévő Jézust felismerni – ennél jobban aligha lehet fölkészülni a végső időkre. Nézhetjük a végső időket a bizonytalanság és az aggodalom szemüvegén át, de nézhetjük egészen más perspektívából is: Mit tehetek annak alapján, hogy Jézussal most van (?) kapcsolatomban!

Németh László, Sopron

Angel:

"Virraszatok hát, mert nem tudjátok, melyik órában jön meg a gazdátok!" (Mt 37,42)

1. Mennyire szeretek szundikálni? Miért?
2. Hogy állok a virrasztással?
3. Mit szeretek csinálni alvás helyett?

